

Dosar nr. 17/J/2011

Termen: 16 mai 2012, ora 11

CĂTRE

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
- Secția pentru judecători -

Subsemnatul MOROȘANU Gheorghe, judecător în cadrul Judecătoriei Bicăz, județul Neamț, față de **acțiunea disciplinară** formulată de **Comisia de disciplină pentru judecători**, formulez următoarea

Î N T Î M P I N A R E

prin care solicit **respingerea acțiunii** ca vădit neîntemeiată, pentru un complex de motive pe care le voi prezenta în cele ce urmează.

(Precizez că referirile la susținerile Comisiei de disciplină fac trimitere la numerotarea textului acțiunii, de la pag. 1 la 60, celelalte urmînd numerotarea totalizatoare a prezentului dosar.)

Voi începe cu o culme a acuzației și argumentației Comisiei, care spune totul despre stilul și concepția acesteia: Mi se impută (pag. 24 acțiune) că, într-o încheiere de îndreptare a unei erori materiale, constatînd și corectînd o greșeală de redactare din partea instanței, am încheiat adresînd "**scuze petenților pentru disconfortul creat prin această eroare**".

Ei bine, dacă această atitudine a mea, de minimă și absolut normală civilitate din partea instituției în care funcționez față de cetățeanul pe care sînt dator să-l servesc, este considerată, nu numai o greșeală, **dar chiar un act de indisciplină**, sînt nevoit să constat că eu și inspecția judiciară care susține această idee **sîntem în lumi total diferite**. Sper că onoratul Consiliu Superior al Magistraturii, prin

Secția pentru judecători, este în lumea mea, și nu în cea pe care pare să o promoveze Inspekția judiciară prin acest tip de acțiuni.

A. Art. 99 lit. h teza a II-a din Legea nr. 303/2004. Mi se impută exercitarea funcției, inclusiv nerespectarea normelor de procedură, cu gravă neglijență, comisia precizând că nu s-a putut reține reaua credință.

Pentru a susține această acuzație, Comisia invocă numărul mare de casări, iar pe de altă parte face o radiografie a unor dosare soluționate de mine, comentând în detaliu stilul motivărilor, **dar chiar și soluțiile** din dosare, ceea ce este inadmisibil.

Numărul de casări provine din concepția judecătorului asupra soluționării dosarelor în anumite materii, de exemplu în materie penală (cuantumul pedepselor), în materie contravențională (admis/respins/avertisment) sau în materia fondului funciar (în care sînt curente și concepții diferite printre judecători între a restitui sau nu proprietățile). Este de notorietate că există judecători care, în domeniile de mai sus, dar și în altele, **analizează dosarul și pronunță soluția cu gîndul la posibila casare a hotărîrii în căile de atac. Rezultă cu destulă claritate că această preocupare a inspekției judiciare pentru cuantificarea casărilor reprezintă o presiune asupra judecătorului, care, avînd deasupra capului această sabie a lui Damocles, ar putea fi forțat să dea o soluție impusă din exterior și nu una care să reprezinte intima sa convingere.** Așadar, această preocupare a inspekției judiciare pentru numărul de casări reprezintă **o imixtiune absolut evidentă în actul de judecată**, de aceea solicit onoratului Consiliu, prin Secția pentru judecători, să înlătore aceste susțineri.

Pe de altă parte, dacă totuși s-ar reține în sarcina unui judecător anumite imperfecțiuni în activitatea sa, indiferent care ar fi acestea, ele ar putea influența eventual calificativele profesionale anuale sau cu orice altă ocazie, nici într-un caz neținînd de domeniul disciplinar. Astfel:

- la pag. 5 jos și 6 acțiune, pur și simplu inspekția judiciară produce o lecție de drept procedural, care nu poate avea nici o legătură cu domeniul disciplinarului;

- la pag. 9-12 acțiune, un dosar penal **este** comentat și studiat în detaliu **pe 4 pagini (!)** mai ceva ca într-o hotărîre dată în calea de atac;

- pag. 24 jos - 25: *"soluția de respingere a plîngerii ca nesusținută... fiind greșită"*. Are inspecția judiciară competența să facă asemenea aprecieri? Are acest aspect vreo legătură cu domeniul disciplinar?

- pag. 25 jos, cu ref. la dos. nr. 623/188/2008: Inspecția analizează probele în locul judecătorului. Aceleași întrebări ca mai sus.

- pag. 30 mijloc: **se impută judecătorului faptul că a înlocuit o amendă cu avertisment pe considerentul situației materiale precare**. Această considerație reprezintă și o intervenție brutală în hotărîrea unui judecător, dar și ignorarea unui text legal expres, elementar pentru orice judecător.

Un aspect important este faptul că inspecția impută judecătorului faptul că "face aprecieri personale..." (pag. 7 acțiune), sau că prezintă "prezumții și aprecieri personale..."

Dar judecătorul judecă după lege și după convingerea lui intimă, iar pe de altă parte judecătorul este un intelectual care are o personalitate puternică, deci și un stil propriu, aceste trăsături fiind de esența independenței sale, menite să asigure o corectă și normală administrare a justiției. **Personal, refuz să accept ideile și chiar presiunile insidioase, dar adesea destul de transparente, ale unor persoane sau instituții care ar considera că judecătorul trebuie să scrie numai "după formular", eventual să și gîndească după scheme preconceptuate.**

Pag. 40 acțiune: Mi se impută că, în calitate de președinte de instanță și responsabil cu relațiile publice, am invitat o persoană în audiență, cu actele, pentru lămurirea problemei lui, această acțiune fiind taxată drept "asistență juridică". Răspund: nu era asistență juridică, era pur și simplu strădania mea de a lămuri un om care s-a adresat cu încredere biroului de relații cu publicul, cu o scrisoare nu suficient de clară. Dacă aceasta este "indisciplină" sînt dispus să plătesc. Și sînt cu atît mai dispus cu cît eu, pentru asemenea atitudine, sînt foarte apreciat de toți oamenii din zonă, care pur și simplu se roagă la Dumnezeu pentru sănătatea mea. Iar eu țin la asta, și mă mîndresc cu asta, indiferent de orice acțiune a oricărei inspecții.

Totuși, o dată, o singură dată, am greșit față de un petent (pag. 41 mijloc). Am transmis unui petent, în scris, într-un limbaj neacademic, faptul că răbdarea mea s-a terminat. E adevărat că persoana respectivă avea evidente afecțiuni

psihice, și era exagerat de insistentă, dar eu nu mă mîndresc cu acel răspuns. Recunosc, regret, nu s-a mai întîmplat și nu se va mai întîmpla.

B. Art. 99 lit. e teza a II-a din Legea nr. 303/2004. Mi se impută amînarea repetată a pronunțării în mai multe dosare penale și civile. Aspectul este real, dar inspecția, deși informată, trece sub tăcere faptul că, **la data pronunțării acelor hotărîri, ele erau și motivate, toate, fără excepție.** Prezint în continuare evidența acelor dosare:

-

TABEL ANEXĂ

Nr. crt.	Numărul dosarului	Reținut în pronunțare	Soluționat	Motivat la	Durata de la ieșirea în pronunțare și până la motivare
1.	1354/188/2009	19.01.2010	23.02.2010	23.02.2010	36 zile
2.	1722/188/2009	19.01.2010	23.02.2010	23.02.2010	36 zile
3.	1286/188/2008	19.01.2010	23.02.2010	23.02.2010	36 zile
4.	1002/188/2008	16.02.2010	06.04.2010	06.04.2012	50 zile
5.	2397/ /2007	02.02.2010	06.04.2010	06.04.2012	64 zile
6.	1803.9/188/2008	10.03.2010	20.04.2010	20.04.2010	42 zile
7.	2323.9/188/2008	17.11.2009	19.01.2010	19.01.2010	64 zile
8.	1697/188/2007	17.11.2009	05.01.2010	05.01.2010	50 zile
9.	1243/188/2009	13.01.2010	03.02.2010	03.02.2010	22 zile
10.	993/188/2009	13.01.2010	03.02.2010	03.02.2010	22 zile
11.	17/188/2009	17.11.2009	19.01.2010	19.01.2010	64 zile
12.	575/188/2008	02.11.2010	25.01.2011	25.01.2011	85 zile
13.	606/188/2008	08.02.2011	22.03.2011	22.03.2011	43 zile
14.	1169/188/2009	19.01.2010	23.02.2010	23.02.2010	36 zile
15.	1991/188/2008	19.01.2010	23.02.2010	23.02.2010	36 zile
16.	1686/188/2009	02.02.2010	16.03.2010	16.03.2010	43 zile
17.	438/188/2006	16.02.2010	23.03.2010	23.03.2010	36 zile

18.	299/188/2009	09.02.2010	23.03.2010	23.03.2010	43 zile
19.	1126/188/2007	14.09.2010	02.11.2010	02.11.2010	50 zile
20.	1481/188/2008	03.11.2009	22.12.2009	22.12.2009	50 zile
21.	1629/188/2007	25.08.2010	26.10.2010	26.10.2010	63 zile
22.	236/188/2009	07.09.2010	26.10.2010	26.10.2010	50 zile
23.	1347/188/2007	07.09.2010	26.10.2010	26.10.2010	50 zile
24.	1015/188/2008	25.08.2010	26.10.2010	26.10.2010	63 zile
25.	653/188/2008	02.11.2010	29.12.2010	29.12.2010	55 zile
26.	1142/188/2008	21.09.2010	16.11.2010	16.11.2010	57 zile
27.	236/188/2008	16.02.2010	06.04.2010	06.04.2010	50 zile

Comentarii:

- de la dezbaterea fondului pînă la predarea motivării sînt intervale de 30-60 zile, unul de 85 zile. Aceste intervale nu sînt de loc exagerate față de multe alte întîrzieri în motivare, chiar și ale mele, dar și ale altor colegi, care, avînd în vedere încărcătura de dosare imensă, inumană, nu se pot încadra în termenul legal, din motive absolut obiective;

- la fel, inspecția refuză să ia în considerare că era vorba despre dosare foarte complexe, stufoase, foarte complicate; am depus la dosar, cu titlu de exemplu, o hotărîre care cuprinde 30 de pagini.

- cu toate greutățile, mi-am însușit această observație, iar actualmente **nu mai am nici un dosar cu pronunțarea amînată, decît o singură dată, și numai la cererea avocaților, pentru depunerea de concluzii scrise.** Depun în dovedire copii de pe condicile de ședințe, dar situația poate fi verificată și din aplicația ECRIS.

Cîteva considerații despre probatoriul colectat de Inspecția judiciară și interpretarea lui:

În vol. II, la f. 1, 2, 3 sînt date statistice ale volumului de activitate și performanțelor profesionale ale instanței. **Din toate documentele rezultă că eu, deși eram președinte de instanță, deși am fost o mare perioadă bolnav, internat și operat în mai multe rînduri (f. 98-118), totuși am avut cea mai mare încărcătură de dosare și în același timp cele mai bune performanțe, la operativitate fiind primul în mod constant.** Inspecția judiciară nu a găsit cu cale să remarce aceste lucruri.

La f. 65-76, vol. II, sînt o serie de declarații de martori, practic aproape întreg colectivul instanței, dar și alte persoane au ținut să ofere despre mine referințe foarte bune, elogioase. Inspecția nu numai că a ignorat aceste mărturii, dar le-a și interpretat într-o manieră negativă, strecurînd ideea că un judecător mai puțin rigid în relațiile umane și profesionale ar fi de condamnat.

La f. 119-139, 207, am depus o serie de cărți (copii coperte, chiar două cărți ca atare, f. 207) care atestă preocupările mele științifice (cărți juridice, o diplomă urmare a unui stagiu de cursuri de drept comercial cu profesori de la Sorbona), preocupări literare (carte de proză apreciată de Alex Ștefănescu), mai multe cărți în pregătire despre activitatea din justiție (f. 150-206). Inspecția nu a găsit cu cale să remarce aceste elemente de probatoriu, care conturează imaginea unui judecător cu preocupări intelectuale, vădind un mare interes pentru realizări personale deosebite și mai bunul mers al justiției.

În sfîrșit, la f. 140-149, vol. II, există un articol scris despre mine și activitatea mea de un ziarist de la **Evenimentul zilei**. Articolul este conceput, nu laudativ, dar normal, tonul aprecierilor fiind, evident, pozitiv. Dar ce este mai important, în continuare este reprodus **forumul cititorilor acestui articol**, în care cititorii au o lungă serie de aprecieri pozitive, așa cum, cu toată modestia, nu am văzut multe în presa noastră despre alți magistrați. Ei bine, din toate acestea, Inspecția judiciară extrage un singur element, pe care îl interpretează în sensul defavorabil mie, anume afirmația că eu aș încălca procedura, dacă este spre binele cetățeanului, afirmație care, evident, era o retorică jurnalistică.

Toate cele mai sus arătate relevă în persoana mea, trebuie să o afirm cu toată modestia, o persoană care a slujit justiția cu toată abnegația și dăruirea pînă aproape de momentul pensionării, **contribuind din toate puterile sale și cu toată dăruirea la crearea unei bune imagini a justiției, la apropierea acesteia de cetățeni**, ceea ce reprezintă deziderate majore ale sistemului nostru judiciar.

Revenind la acțiunea propriu-zisă, din cele arătate în prima parte a acestei încheieri, rezultă cu claritate că acțiunea Inspecției judiciare este neîntemeiată, urmînd a fi respinsă ca atare. Fiind totuși la primul termen în care pot propune probe, solicit onoratei Secții să aprobe o **listă de probe** pe care o depun alăturat, și să acorde un termen de judecată pentru administrarea acestora.

Anexez:

- listă de probe;
- copii de pe condicile de ședință din perioada de după cercetarea Inspecției judiciare.

Cu deosebită considerație,

16 mai 2012

Judecător Gheorghe MOROȘANU,
Judecătoria Bicz - Neamț

Doamnei Președinte al Consiliului Superior al Magistraturii
- Secția pentru judecători -